

[Wihjelm.]

10 mill. kr. på undervisningsassistenterne, som ikke tæller i det store regnskab i virkeligheden, men som er en katastrofe for undervisningsforholdene på universiteter og læreanstalter. Eller som kronen på værket: udsættelse af byggearbejder for 20 mill. kr., hvad der kun kan bidrage til at øge ledigheden i byggefagene. Hvorfor gør man det? Hvorfor svarer man ikke, at denne regering ikke agter at administrere aftalestridige beslutninger? Så kunne man jo se, om sparepartierne turde gøre den noget for det. Eller man kunne svare: o. k., så administrerer vi den aftalestridige besparelse, som flertallet har påtvunget os, og så taber vi på flertallets vegne den voldgiftssag, som Danmarks Lærerforening naturligvis ville anlægge.

Nej, regeringen og socialdemokratiet valgte i stedet at hjælpe flertallet med at finde gennemførlige alternativer til flertallets u gennemførlige beslutning. Uanset hvad forklaringen er, så må det altså nu konstateres, at hermed er der ikke længere tale om en påtvunget besparelse, nu er der tale om besparelser, som regeringen selv er delagtig i og oven i købet initiativtager til.

Det andet område, daginstitutionerne, er for det første års vedkommende stort set kun en konkretisering af, hvordan den vedtagne påtvungne besparelse skal gennemføres i praksis. Vi skal her gerne medgive, at regeringen har bestræbt sig på at mildne de umiddelbare virkninger, men det er jo galt nok endda. Der er tale om mere end en halvering af vikardækningen og om tømning i årets løb af omkring 1.400 stillinger, i alt en personalereduktion på omkring 12 pct.

Jeg vil i øvrigt også på dette punkt godt have oplyst, om det i virkeligheden ikke er på kant med de aftaler, som er ophøjet ved lov i kraft af loven om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v. — jeg tænker på § 2, stk. 1; hvis det skal være helt præcist 3. punktum — hvor udtrykkelige aftalerne med daginstitutionernes personale er en del af det, der blev ophøjet for en 2 års periode.

Men hvorom alting er, man laver denne udtynding af personalet i institutionerne. Det er korrekt, at det sker på en måde, som er mere skånsom over for personalet, end de direkte fyringer ville have været for første

års vedkommende, men det skal også understreges, at over for børnene er det ét fedt. Det skal også understreges, at 12 pct. på personalet er betydelig mere end 12 pct. på det pædagogiske arbejde. Der er ting, der skal gøres, der er basale ting, der skal skiftes bleer, der skal laves mad osv. osv., og først derovenpå bliver der somme tider tid til at tage sig noget af det, som i virkeligheden kan være fremmende for børnenes udvikling. 12 pct. på personalet er altså langt mere, det er vel snarere et sted mellem 50 og 100 pct. på tiden til det egentlig pædagogiske eller udviklende arbejde.

Nu tager den vedtagelse, der er lagt op til her i dag, jo kun sigte på indeværende finansår, men det er bekendt, at skitsen og i øvrigt også det aktstykke, der henvises til, som regeringen er blevet enig med en række partier om, også omfatter det følgende år, herunder de afskedigelser, man påregner på daginstitutionsområdet pr. 1. april 1976, hvor tallet 3.600 har været nævnt.

Det er stadig væk sådan, som jeg sagde i indledningen: VS har ikke lod eller del i disse besparelser. Vi vil ikke hjælpe med til eller i det hele taget blande os i, hvordan man gennemfører dem, men vi vil selvfølgelig ikke sidde stille og se på, hvis man gør dem endnu værre. Og her er der nok nogle ting, der trænger til opklaring. Reduktionerne i det første år er alvorlige nok, men derudover tales der om nednormering det følgende år, svarende til en lønsum på 87 mill. kr. eller svarende til 3.600 ansatte.

VS har påpeget, at der på forligsskitsens egne præmisser kun kan blive tale om fyring — nu siger jeg udtrykkeligt ikke nednormering, men fyring — af 200-300 til næste år; det er galt nok, men alligevel en interessant forskel. Denne forskel skyldes ganske enkelt en tanketorsk, eller måske er det en politisk studehandel. Jeg er for så vidt ligeglad, om det er det ene eller det andet, men vi må have det opklaret. Vi vil derfor benytte lejligheden til at afkræve såvel regeringen som medforslagsstillerne til hr. Lysholt Hansens dagsordensforslag svar på nogle konkrete spørgsmål. For det første: er man indforstået med, at denne nednormering på 87 mill. kr. i næste finansår må inkludere de stillinger, der gennem ansættelsesstoppet i det første finansår er gjort tomme, at med an-